

Szerkesztőség:

Az arad-csanádi egyesült vasutak palotájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

Börmentes leveleket csak ismert kézzől fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Az „Aradi Közlöny” az arad-csanádi egyesült vasutak palotájában, hová hirdetések, előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok bérmentre küldendők.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési árak:

Helyben	Videken
hét napra 12 frt	hét napra 14 frt
Egy évre 120 frt	Egy évre 140 frt
Negyed évre 30 frt	Negyed évre 35 frt
Egy hónapra 10 frt	Egy hónapra 12 frt

Egyes szám ára helyben 5 kr., vidéken 6 kr.

Hirdetések díja:

Nyolcz hasáboz petitor egyetéri hirdetésnél 6 kr	
Minden következőnél 40	
Bélyegdíj külön 80	
Nyitlér sora 15	

Az eltévesztett hang.

Arad, deczember 17.

Szándékosan hallgatóságot tudtunk meg vettünk a néhány nappal előttelefolyt kolozsvári színház botrányáról, mely onnan eredt, hogy egy román tárgyú színművet hozott színre a kolozsvári színház igazgatósága, melyben a romániai élet meglehetősen ferde világításban van bemutatva, s melyre a szébsani „Tribuna” igazgatója mondta ki az anathémát; ugyanezt tettek kissé mérsékelt formában a darab bécsi előadás alkalmával az ott élő romániaiak, kik egyenes közelé-
pésre akarták birni a bécsi román követet, a darab betiltásának érdekében. Midőn aztán az első előadás kezdetét vette a legrégibb magyar színházban, a színen lévő hangját ék-
tlen zaj, füttty és láma nyomta el, hogy az előadást hirtelen félbe kellett szakítani, s a rendőrség a tün-
tető románok közül többieket, — fia-
tal egyetemistákat és hivatalnokokat, — csekély pénzbírsággal sújtott s ezzel az egész ügy el volt mulva azon a kellenetben benyomáson kívül, mit e botrány a lakosság köré-
ben hátrahagyott. Az egész ügyet, a kolozsváriak jelentőség nélküli házi-
ügyének lehetne tekinteni, — mert a dologban szereplő egyének kisszerű alakjai az ottani társadalmi körnek, s tetteik még e botrány révén sem igé-
nyel jelentősebb figyelmet, — ha egy olyan jelenség nem adta volna elő magát, mely a hazai nemzetiségekkel való kíváncsi viszony érdekében erősen nem hívja ki a kritikát.

A dolognak a magyar sajtó által történt elbírálását értjük ezalatt.

A hiba első sorban mindenesetre ott van, hogy az előmenyeket ismer-
verte, a darab színre került. Ezt igé-
bitette az ottani románok éretlenebb
elemeinek tulbuzgó heccze, és bete-
tette az a modor, melyben a kolozs-
vári és a budapesti sajtó egy része
a dolgot elbírálta.

Mint a kolozsvári viszonyok ismer-
ői, nem habozunk kijelenteni, hogy
az a tulságba menő csaknem brut-
tális hang, melylyel a hazai sajtó
egy része az esethől kifolyólag irt és
ittelt, teljesen céltévesztett volt és
tullított vele a czelon. Mindenesetre
elítélendő volt a botrány, hogy egy
műintézet helyiségében — hol a mű-
vészet hoz össze minden nemzetiségi
árnyalatot, — becsörtetnek a poli-

tika vagabundjai, de a legelémbb
politikai tapintat is megkövetelte
volna, hogy a kölcsönös igazolom-
esetlenkedéseit ne fokozzák a legegé-
sebb és legszenvedélyesebb kitérő-
sekkel azok a lapok, melyeknek leg-
lelküismeretesebb hivatása kellene hogy
legyen: az egyetértés és békés együtt-
munkálásra való folytonos hivatko-
zás a nemzetiségekkel szemben. Az
erdélyi részben a románság érzé-
kenysége, saugvinítása, sokkal na-
gyobb mint nálunk, és így ki vél
jót cselekedni akkor, midőn éppen a
könnyen sebezhető oldalról és éppen
akkor támadják meg a románság
egy részét, midőn azok képzelt sé-
relmeikben elfeledkeznek higgadsá-
gukról. A tüzzre való olajöntés, soha
nem volt az engesztelő politikájá-
nak jelszava, és valószínűleg nem is
lesz soha.

A nyilvánosság organumai azért
igényelnek vélekedéseikhez több-ke-
vesebb tekintélyt, hogy kritikus per-
cekben ne álljanak ok is a forumon
kiabáló tömeg közé, hanem hogy
azt ilyenkor józan utra tereljék. A ma-
guknak tekintélyt követelő lapok,
sohse álljanak efemer hatás kedvéért
az olcsó igazgatás szolgálatába, mert
ezzel rendesen az alsóbb néprétegek
felületes és könnyen lobbánóg gondol-
kodásának, természetének leggyez-
tesse jár, ami fontos eseteknél még a
közrend megsértését is involválhatja,
ezben az esetben pedig mind a két
táborban elkeseredést szünet.

Magyarországon a nemzetiségi kér-
dés kell hogy legyen a kötelező kö-
rülmeny, melylyel szemben mindenki-
nek meg kell őriznie higgadságát. S
hogy ez minő áldásos hatással van
minden körre, erre nézve eklatáns
példával szolgálunk az aradi viszo-
nyok, hol a lehető legpéldásabb harmo-
niában élünk derék, intelligens
román polgártársainkkal és a hol a
kölcsönös gyöngédség napról-napra
erősebbé teszi közöttünk azt a viszonyt,
mely a maga tökéletességében ideáljá
kell hogy legyen, minden különféle
nemzetiségektől lakott ország uralko-
dó faja politikájának. (—)

Katholikus püspökök tanácskozása.

A budavári püspöki palotában kedden
dél előtt rövid főpapi tanácskozás volt,
melyen résztvettek az összes latin- és gör-
ög szertartású kath. püspökök, az egyet-
len Samassa egri érsek kivételével, ki
nem is helyettesítette magát a konfe-
renczián. A tanácskozás tulajdonképpen

az elkeresztelések sokat emlegetett ügye
körül forgott, melyből a állásfoglalásnak
a főrendiházban küszöbön álló tárgyalása
alkalmával nagy vitát akartak provokálni
és ennek rendezésére a katolikus főurak
közül bizottság is alakult. A püspöki kar
pedig közös pásztorlevelet akart kibocsá-
tani. De a főpapi tanácskozás után a kö-
zös pásztorlevél és a nagyobb vita, való-
színűleg el fog maradni egyelőre, mert
állítólag az elkeresztelések ügyében ne-
vezetes fordulat állott be, a mit azonban a
legnagyobb titokban tartana-
nak. A konferencián különben a her-
ceggel is előadta az elkeresztelések
kérdésében történeteket. Ismertetve a
pápai kuriát folytatott tárgyalásokat,
bemutatta az erre vonatkozó okmányokat
és jelentést tett a legilletékesebb helyről
vett híjatról. Ebben az ügyben azután
a főpapi kar egyelőre érdemleges határo-
zatot nem hozott, meg akarja várni a to-
vábbi fejleményeket.

Erre vonatkozólag a „Magyar
Állam” a következő felvilágosításokat
kapta a budavári primási palotából: „A
püspöki karnak megállapodása után nem
nehéz azokat az eseményeket egybeál-
lítani, melyek azt megelőzték. Szapáry
Gyula gróf tegnap Bécsben volt. A Fel-
ségénél külön kihallgatáson, a vasut-
tól egyenesen a borbos herceggel primá-
shoz hajtattott és vele másfél óráig tanács-
kozott. Nem titok, hogy a konferencián
egy közös pásztorlevél kibocsátása volt
előszöve, azért jelent meg a püspöki
kar oly teljesen, mint évtizedek óta soha
sem. Nem titok, hogy a főrendiházban
erős vita volt várható s ez ügyben hol-
napra hirta össze a katolikus főurakat
a szervezkedett bizottság. Valószínű, hogy
a püspöki kar megállapodása után a fő-
rendiházban sem fog a vita hullámokat
vetni, mert a főrendek bizonyára figye-
lemmel lesznek azon okokra, melyek a
püspöki kart az akció megindításától
visszavontatták. A tanácskozáson legfé-
nyesebb összhang uralkodott s nyugodt
lelkisemléttel jelentették, hogy a főren-
diházi vita elmaradása semminem sem
preokkupál s az egyház, bármily kísérle-
teket tegyen is a kormány, nem enged-
het. A püspökök hihetők nem sokára új
tanácskozássra jönnek össze, és ha addig
kiegészítő megoldást nem talál a kormány,
ki fogják bocsátani azt a közös pásztor-
levelet, melyet az ügy mai stadiumában
visszatartottak. De ha késik is a megol-
dás, egy bizonyos, hogy a püspöki kar
a békére a legutolsó alkalmat is megadta
s az esetleges következményekért őt nem
éri több felelősség.”

A „Bud. Corr.” a következőket je-
lenti: A főrendiházban a költ-
ségvetés tárgyalása alkalmával, egy
püspök sem fog az elkeresztel-
ések ügyében felszólalni
és a főrendiházhoz az 1868. LIII. t.-cz.
módosítására vonatkozólag intézett kér-

vények, — föltéve, hogy még az idén ta-
nácskozás tárgyat képeznek — szintén
nem fognak alkalmat képezni arra, hogy
a püspöki kar tagjai az elkeresztelések
kérdéséről nyilatkozzanak.

A Kossuthot éltető önkényes ügye.

Az országgyűlési szabadelvű pártnak Pod-
maniczky Frigyes báró elnökle-
te alatt tartott keddi értekezletén Szapáry
gróf miniszterelnök a megjelenésben csa-
ládi gyász miatt gátolt honvédelmi mi-
niszter nevében is előterjesztette azon vála-
szoknak tartalmát, melyek a Joannovics
önkéntes ismeretese tárgyalában Pázmá-
ny és Komjáthy képviselők által
hozzájuk intézett interpellációra a ház ül-
ésében adni szándékoznak. A válaszok elő-
adván a nyilatkozat stá utalva arra, hogy az il-
lő katonai bíróság meghozta ítéletét,
mely a legfelsőbb bíróság által megerősít-
tet, kijelentik, hogy a kormány nem
érezhette magát indítottak, hogy arra
befolyást gyakoroljon. (Lásd táviratainkat.
Szerk.)

Külföld.

Oroszok és francziák. Az orosz-fran-
czia barátkozás egy újabb mozza-
natát jelentik Párisból. Tudvalevőleg Moszk-
vában a tavasszal franczia ipar- és mű-
kiállítás lesz; ennek rendező bizottsága a
napokban nagy bankettekre hívott össze egy
párisi vendéglőben. Az ebédnél számos
politikai egyéniség, a többek közt Spuller
volt külügyminiszter is részt vett.
Spuller annak idején feltűnő tapintattal
és mérséklettel vezette tárcáját s éppen
azért kellett visszalépnie, mert nem tar-
tott elég oroszbarátan. Ezenkívül nem
bírtak felelni, hogy a tavasszal Berlin-
ben tartott nemzetközi munkasügyi érte-
kezletre elfogadta Vilmos császár meghi-
vását. Azt is beszélték róla, hogy Kote-
bue báró orosz ügyvivő a czár nevében
formális ajánlatot tett neki az orosz-fran-
czia szövetség megkötésére, de Spuller
mint inopportunist elutasította az indit-
ványt. Noha e hír annak idején hivata-
losan megczáfolott, Spuller aktív poli-
tikai pályája mégis félbeszakadt, csak
azért, mert azt mondták róla, hogy nem
elég rokonzenzuv Oroszországgal, mi-
pedig ma halálos bűn a francziák szemé-
ben. Az említett banketten Spuller meg-
ragadta tehát az alkalmat, hogy a czár
és Oroszország iránti fölté-
tlen hódolatának ünnepé-
lyes kifejezést adjon. Ö mondta
a felköszöntő Sándor czára egész hév-
vel ünnepelt benne az autokratát. Orosz-
országban, mondá, a czár a nemzet. A czár
megígérte önknek (itt a kiállítás ren-
dező bizottságát érti) támogatását. A nem-
zet várja tehát ott önök. Poharat emel-
lek mely tisztelettel az iránt, ki az orosz
nemzetet megtestesíti s mely rokonzenzuv
ugyanancs e nemzet iránt. Minthogy
Spuller ur ezzel bebizonyította igazhitű

orosz érzelmét, megadott számára a lehe-
tőség, hogy ismét miniszter legyen.

A Manu-kormány és a pártok. Buka-
rest hírek szerint a Catargiu-féle szélső-
konzervatív és a Juon Bratianu-féle szabadelvű
töredék közt szövetség alakult a Manu-kor-
mány ellen. Ez annál meglepőbb, mert Brati-
anau, hosszú kormányzata idején éppen Ca-
targiuval és hiveivel állt a legelkeseredettebb
harczban, míg most a régi ellenfelek ki-
egyezték, meg pedig állítólag oly alapon,
hogy ha sikerül a kormányt megbuktatni,
közösen alakítsanak kabinetet. Mindkét tö-
redék a napokban rezolúciót fogadott el,
mely a Manu-kormányt alkotmány-
ellenesnek bélyegzi s kijelenti, hogy
író harcot folytat ellene mindaddig, míg
az ország konfiskált jogai vissza nem ad-
nak. Egyébiránt a koalíciót nem tartják
viszályosnak a kormányra, mert Catargiu
híveinek egy része cserben hagyta, másfelől
a szabadelvűek közt is egy új, független
töredék alakult, mely nem követi Bratianut.

A szerb szkupstina titkos ülése. A
szkupstina tudvalevőleg a múlt héten tit-
kos ülésen tárgyalta Natália exki-
rályné sokat emlegetett emlékiratát. Az
ülés lefolyásáról érdekes emlékirat van.
Pasic elnök vezette a tárgyalást,
miután az ülést titkosnak nyilvánította,
bezárták a terem ajtóit s felemlíté, hogy
a szkupstina az emlékirat ügyében nem
határozhat. E szavakat nagy zajjal
fogadták főleg a szabadelvű párt tagjai.
Lesjanin tábornok az ellenkező ál-
laspontot védte s azt indítványozta, hogy a
szkupstina nyilvános ülésen tárgyalja az
emlékiratot. Garasani csatlakozott
az indítványhoz, míg a kormány tagjai
határozottan sürgették, hogy az emlé-
kirat, mint nem a ház elé tartozó, egy-
szerűen és indokolás nélkül letessék a
napirendről. Erre ismét nagy zaj támadt
s minthogy a többség elvetette Lesja-
ni indítványát, a liberalisok közül so-
kan eltávoztak a teremből. Husz képví-
selő kíváncsiságára felolvasták az emlékirat-
tot, de mellékletei nélkül. Csak akkor
indult meg az igazi vita, melyben sokan
részt vettek s mely az ismét rezolúció el-
fogadásával végződött. A rezolúció fő-
célja az, hogy némileg enyhítse az em-
lékirat visszautasításának ridegségét.

Legujabb posta.

A pápa egészségi állapota. A pápa
az első adventi prédikáció alkalmával,
melyet ő is meghallgatott, annyira meg-
hült, hogy azóta az ágyát őrzi; a szent
atyja már szombaton éjjel aggasztóan
rosszul érezte magát, azonban ennek da-
czára csak vasárnap reggel hívatta el
Bacellit drt. A pápa különösen folytonos
fázás miatt panaszkodik. Crispit még
szombat éjjel figyelmeztették a pápa ag-
gasztó állapotára.

A pápa betegsége erős meghűlésből
ered, miután a nagyhideg daczára mindré-
g jelen volt az adventi hitszónokok. A
pápa, ki már néhány nap óta náthás, este

AZ „ARADI KÖZLÖNY” TÁRCZÁJA.

— Deczember 18. —

Gazdagság: hiúság.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Ha végigtekintünk az összes világi
javakon, melyek az Ige tanúsága szeri-
nt nem sokat érnek ugyan, mindamellett
egyedüli tárgyat képezik az emberi tö-
rekvésnek, ambícióknak és küzdél-
meknek (a ki az ellenkező hírében áll,
csupán azt bizonyítja, hogy pompásan
tudja gondolatait szavai által elpa-
lástolni): vajjon találnak-e egyet is, mely-
ről el lehetne mondani, hogy ettől soha
senki és semmi körülmények közt nem
tud bennünket megfosztani?

Azt hiszem, merőben felesleges e té-
tel paradox voltát hosszasan bizonyít-
gatni. Mindenkinek be kell látnia (sőt
akadhatnak olyanok is, kik nem is vár-
tak reám, hanem már előbb belátták),
hogy minden anyagi, sőt szellemi va-
gyont is, néha akkor, midőn a termé-
szetnek vagyis inkább a természeti erő-
nek csupán egy másodperc milliomod-
részig méltóztatik velünk foglalkozni,
igen könnyen elveszithetünk.

De ez jól, vagy legalább is igazsá-
gosan van így. Hisz az ember minden
lelkifurdalás nélkül zsákmányolja ki és
el viszza kivételes helyzetével. Nem
fosztja-e meg a virágot az életől legkö-
rül, hogy lakását, magától az életől, hogy
ruháját disztise vele? Nem visse-e rabló-
hadjáratokat az állatok ellen, hogy neki
élelmet és ruházatot, az anyaföld és ten-
ger ellen, hogy neki oszillogó ékszer-
t: aranyat és gyöngyöt szolgáltatasson? Mért

ne érhetné őt is utól a sújtó igazság, a
nemzés? Az etikai jogszolgáltatásnak
követelménye, hogy a ki a gyengébbel
szemben kegyetlen, maga is áldozatul
essék egy nagyobb hatalomnak.

Nézünk csak kissé szemébe ennek a
„kivételes helyzetnek!” Ki teremtette azt
az ember számára? Ő maga. Mert ha el
is fogadjuk, hogy az ember, mint kiváló
szellemi tulajdonokkal felruházott lény,
hivatva, sőt a szentírás szavai szerint egye-
nesen praedestinálva van arra, hogy a vil-
g többi teremtménye fölött uralkodjék,
hol találunk arra jogcímeket, hogy ez csak
egyik emberfaj kizárólagos szabadelvű?
Mintha azok a szerencsétlen négeres, ki-
ket még most is rabslóknak hurcol-
nak el, vagy amerikai indiánok, kiket az
annyira magasztalt civilizáció és kul-
tura a biztos ényészet martalékává tett,
vagy pedig a délamerikai benszültöttek,
kiknél az európai invázió egy valóban
virágzó kultúrát semmisített meg, —
nem is volnának emberek!

De hagyjuk e komor képet! Hisz an-
nak, hogy az ember embertársát el-
nyomja, számtalan példáját találhatjuk
nemcsak a műveletlen népeknél, hanem
nálunk, a kultúra által megnyalt társada-
lomban is. Csupán azzal a különbsé-
ggel, hogy a művelt ember több raf-
fineriával jár el, az ő fegyvere nem a do-
rong, hanem a finom tör.

Sohal sem találjuk azonban az em-
ber (beszéljünk csupán magunkról) kivé-
teles helyzetét annyira érvényre emelve,
hogy a gyakorlati élet minduntalan meg
ne csáfolná.

Vegyük például a Genesis X. feje-
zetének 5 versét: „Es kezeitekbe adtam

a tenger összes halait.” A mi halászaink
bizony nincsenek ezen a nézetben, mint
horgot és zsineget vagy halót kell sze-
renniök, csalétekről gondoskodniök, és
aztán az egész éjszákot rossz időben, néha
éleveszélyek közt, künn tölteniök, hogy
fogjanak, vagy ne fogjanak néhányat
azon halak közül, melyekről a biblia azt
állítja, hogy kezeinkbe adta.

Mit látunk, ha a tényleges vagyont,
a valódi gazdagságot vesszük buncz-
kés alá?

Van nekem, vagyis inkább nekünk
valahol az isten háta megett egy kis
birtokunk: egy kis házacska, parányi
kert és két köblös föld, ennyi az egész.
Mindössze sem sokat ér, de pompás jog-
címet szolgáltat, hogy magamat szük-
ség esetén ház- és földbirtokosnak ne-
vezzem. (Azt már nem engedi meg, hogy
aszerint költskezzem is.)

A ház előtt egy hatalmas akácfa
áll, melynek felségessége, és enyhe ár-
nya nekem már oly sok gyönyörűséget
okozott.

Tessék azon a vidéken bárkitől meg-
kérdezni, hogy ki ez a nagy akácfa
és habozás nélkül azt fogja válaszolni:
„— y uré.”

Valóban, annak rendje és módja szeri-
nt kiállított, a törvényszabta kellek-
nek megfelelő okmányokkal rendelkezem,
melyek arról tanuskodnak, hogy ez az
akácfa enyim.

Hát nem kegyetlen sarkaszmus-e ez?
E fa több mint százéves és megőrizte
ifjúságának erőteljes üdőségét. En meg
csak huszonhét éves vagyok és már meg-
kezdődött nálam a részleges meghalás:
hajam erősen hulladozik és több fogam

hiányzik. E fa már három nemzedéket
látott születni és meghalni; én, ha igen
magas kort érek el, ha elkerülöm a sze-
remséti eseményeket és betegségeket,
ha végelgyengülésben fogok kimulni, még
negyvennyolc fogom virágzásban látni; és
akkor azon gyermekek, kik ma labdával
játszanak, a kibőlők akarataik ellenére
fiatal helléneket és rómaiakat nevelünk
és a kik akkor már férfiak lesznek, en-
gem fakoporsóba zárnak és a föld mé-
lyébe bocsátanak, hogy több legyen a
helyük, mindaddig, míg egy másik nem-
zedék, melyet ők neveltek, őket fogja
eltemetni.

És én magam is azt állítom, hogy e
fa enyém! Holott még tíz nemzedék fog
árványban élni és meghalni. E fa az
enyém! Ha nem volna oly szomorú, iga-
zán nagyot lehetne rajta nevetni.

Nem vagyok képes elérni, de még
látni sem azt a fészket, melyet egy ma-
dár magas ágaira épített és azt állítom,
hogy e fa az enyém; képtelen vagyok
egyetlen egy virágját is leszakítani és e
fa az enyém!

Enyém!

Nincs oly tárgy, melyet most ma-
gamnak nevezek, hogy ne tartana to-
vább nálamnál; kabátom gombja is tul
fog engem élni.

Különös dolog is az a gazdagság,
melyre az emberek úgy áhítoznak!

Mig sem mi sem volt, az
erdő, mező, patak és csillagos ég, mind
az enyim volt; mióta ez a kis birtokom
van, annyó csupán e házacska és e ker-
tecske az enyém, semmi más.

A gazdagság oly szerződés, mely al-

tal az ember mindéről lemond, a mi
nincs négy fal közé zárva.

Eszembe jut egy erdő, melyet gyer-
mekkoromban és később is oly sokszor
felkerestem; hány napot töltöttem sűrű
árnyékában, zöld fásoraiban, mennyi ibo-
lyát szedtem ott márciusban és mennyi
gyöngyvirágot májusban, mennyi számó-
czt, földiprepet és mogyorót ettem, hány
lepkét és gyikot kergettem és fogtam,
hány fészket találtam, mennyi kellemes
illatot és édes ábrándot szívtam ott ma-
gamba, hány verset követtem el és hány-
szor olvastam ott át az Ő leveleit!

Pedig ez az erdő nem volt enyém,
hanem egy vén podgrász grófé, a ki
talán sohasse tette belé lábát; de azért az
ővé volt!

Az ember igen távol van attól, hogy
a teremtés ura legyen, mint a bölcsek és
költők állítják. Az ember nem egyéb
mint a teremtés állandó rabslója. Gaz-
dagságának minden egyes gyarapodása
egy-egy újabb szemét képezi azon lánc-
nak, melylyel a boldogtalan le van bi-
lincselve.

Néztek csak ezt az embert! Fűvet
kaszáll. Mennyire elfáradt, a verejték
csak úgy gyöngyözik homlokán. De azért
búszke és boldog, mert a maga szá-
nját vagja a maga lóva szá-
mára.

A szegény embernek minden nagyobb
városban tíz-tizenötezer kötetnél bíró nyil-
vános könyvtár áll rendelkezésére; ha
meggazdagszik, nem éri be ezzel, ha-
nem a maga számára rendez be könyv-
tárt. Nem lesz ugyan három-négyszáz
kötetnél több könyve, de mily örömmel
és büszkeséggel fogja ez eltölteni!

erős fejfájás miatt panaszkodott s korán ágyba feküdt, melyet azóta nem hagyott el. Baccelli udvari orvos szombaton reggel figyelmeztette a pápát, hogy ne menjen el az istentiszteletre, miután a templomban uralgó nagy hideg könnyen megfárasztaná neki, de a szent atya nem hajtott erre a tanácsra. A vatikánba egyre tödülnek az érdeklődők, kiknek azonban csak azt a stereotip választ adják, hogy a pápa állapotán nem adok aggodalomra.

A berlini National-Zeitung az érkező demontik daczára fenntartja a pápa betegségére vonatkozó hírt s azt írja, hogy a pápa egészségi állapota, mely nagyon aggasztó volt, hétfő óta még cseppet sem változott. Nagy baj az, hogy a vatikánban még nincsenek kályhák és így sok nehézséggel jár a termék átmelegítése. A pápa még eddig nem hagyhatta el hálószobáját, hol udvari orvosa Baccelli gondozza őt. A „Bureau Herold“-nak táviratilag azt jelentik Rómából, hogy a pápa aggasztó betegségéről szóló hírek túlzottak; a pápa e forrás szerint most ép oly erőteljes és egészséges, mint tavaly volt, a mit az is bizonyít, hogy a római „Arcadia“ akadémia kétszáz éves jubileumára, mely tudós társaságának a pápa is Neander Heracius név alatt tagja, két ódát költött, melyeket Tarocchi bibornok a monsignorik zajos tetszésnyilvánításai között olvasott fel. Ezzel szemben több lapnak azt jelentik, hogy a pápa egészségi állapota cseppet sem változott; a szent atya nem hagyhatta el hálószobáját, melynek hőmérsékletét az orvosok lehetőleg fo ozni igyekeznek.

— **Olasz választéllrat.** Az olasz képviselőházban kedden osztották szét a választéllratit javaslatot, mely a következőket mondja: Olaszország mindig legszentebb kötelességének tartotta, hogy szövetségihez hű, barátságában szíves legyen és szilárd amaz óhajában, hogy viszonyait az összes hatalmak irányában minél barátságosabbá tegye. Ha Olaszország e kötelessége teljesítésével közreműködhetett abban, hogy a háboru minden veszélye elháríttassék és a kedélyek a jövőre nézve megnyugvást nyerjenek, ebben loyaltása és eszélyessége jutalmát láthatja.

— **Eljegyzés a német udvarnál.** A National-Tidende a leghatározottabban jelenti, hogy a dán trónörökös legidősebbik fia, Keresztély herceg a legközelebbi napokban Berlinbe utazik s ott jegyet fog váltani a német császár legifjabb hugával, Margit porosz hercegnővel.

Naptár.

Decemher 18. Csütörtök. Róm. kath. naptár: Gráz. — Protestáns naptár: Kegyee. — Görög-keleti naptár (decz. 6.): Miklós. — A nap két 7 óra 4 percet, nyugozik 4 óra 9 percet.
Kölcsey-könyvtár. Nyitva van kedden és szombaton 3-4 óráig, pénteken 11-12 óráig. Helyiség: polgári iskola, földszint.

Mig szegény vagy, addig a tenger fenséges pompájával, hatalmas háborgásával és még hatalmasabb nyugalmával a tied, de másé is; ha aztán később munka, fáradság, sőt talán alvóvalóság által meggazdagodtál, kertedben egy kis kömedenczét csináltatsz, vagy legalább egy üvegedényt tartasz házadban, melyben piros halcskákat uszkálnak.

Vannak pillanatok, midőn azt kérdezem magamtól, vajjon nem lett-e eleméknél már a teremteskor valamely véletlen által rendes járásból annyira kizökkentve, hogy szegénységnek nevezzük azt, a im gazdagság és fényűzés és gazdagság, a mi nem egyéb nyomoruság és nélkülözésnél...

y-6.

Brooke Finchley leánya.

(Regény.)

Az „Aradi Közlöny“ számára anyagból fordította: [38] Várhelyi Janka.

— Lecsúszott a lépcsőn? — kiáltá Daphne. — Oh! ne is gondolj velem, menjen, fektessék le Bontout, és nézzék meg, hogy nincs-e nagyon megsebzve! — Igen is, miss. Mrs Orlicourt már háromszor kérdezte, hogy nem jön még miss Daphne; kérté, siessen egy kicsit, s amint elkészült, rögtön menjen be.

Daphne hamar uyká körül tette a szép indiai nyakéket, magára rántotta a tengerzöld ruhát s néhány másodperc múlva már könnyű léptekkel az ebédpörsuhant, helyet foglalván a számára üresen hagyott széken. De annyira fel volt izgatva, hogy először észre sem vette, kik voltak közvetlen szomszédai. Nagynehezen mosolyt erőszakolt ajkára s úgy üdvözlö a jelenvöltoakat, késedelme okául valamit a ködről mormolván. Aztán látta, amint anyja előre hajolt, bemutatván neki az egyik vendéget, egy halvány, ósanatos arcú fiatal embert, mint lord Linmore fiát, mr. Finchleyt.

Daphne beszélni akart, hogy valami kellemeset mondhasson a fiatal embernek,

Időjárás.

Légnymás: reggel 7 órakor 759.5 mm., délután 2 órakor 758.1 mm. Hőmérséklet: reggel 7 órakor C° — 8.7, délután 2 órakor C° — 1.7. Szél irányja dércsi: reggel 7 órakor K. 4, délután 2 órakor K. 5. — Felhőzet: reggel borult, délután borult. — Csapadék az utóbbi 24 órában: 2 mm hó.

HIREK.

Fagyos viszonyok.

A korcsolyázó egyesület tegnapi választmányi ülése az alsó volt, mely az új helyiségben tartott; tulajdonképen nem ülések, hanem állásnak volu inkább nevezhető, a mennyiben az udvarias választmány a kéznél levő székeket a garadomok rendelkezésére hagyta. Mert hát be kell vallani, hogy ha már Róma sem egy nap alatt épült, annál kevésbé a korcsolyaház széllel bélelt apartamentumai; mindamellett a nagy terem padolva, üvegeve s fűtve volt úgy, hogy a közönség fázós vagy gardirozó része kellő melegeket találhatott már is.

A választmány tanácskozásának első tárgyat a diák-jegyek árának meghatározása képezte, s ezen szezon-jegyek ára az eddigi 1 ft 50 krhoz képest most két forintra emeltetett, mely intézkedést az új beruházásokra fordított tetemes költségek és a szűkebbre szabott tér eléggé indokolja.

Szóba kerültek az éjjeli (talán csak estei?) mulatságok kérdése is. A kihívó pretenzió villamos fény helyett ugyan egyelőre színes papírtokba bújtatott színes mécsesek fognak a jég és hóval szikrázóbb szemek mélyébe világítani; de hát aki igazán tud mulatni, s akinek más érdeke is van a jégben, mint éppen a fényes lámpák bámulata, az a lámpások diszkréttebb fénye mellett még esetleg jobban is fogja magát érezni. Csakis ezen szempontok vezérelték a választmányt abban, hogy a villamos fénytől eltekintett, s a postikusabb, mystikusabb s talán olcsóbb lámpások világának adta az elsőseget.

A jelző-táblák szükségese szóba jött, mert hát nemcsak a további pároknak egymáshoz, hanem az igazgatóságnak is van egy kis szava ő hozzájuk: nevezetesen, hogy a korcsolyákat a jégbe bele ne vágdossák, mert az a kis jégmáz, a mivel a körönd porondját bevonták négyzetméterenként legalább is 10 krba került, s ugyis elég baj lesz, ha holnapra megint elrontatik egy olyan elemi hatalom által, a mely ellen a jelző-táblák mit sem használnak, s melynek romboló hatalmát a jelzővezető elhalálos gumókörtségát óvadásnak nevezzük. A jelző táblának azért mégis fontos szerep jutna más tekintetben is, t. i. a tul gondos és aggodalmas garadomoknak illő — ha nem is lát — de legalább hall-távolban való tartása, mit akkép fognak eszközölni, hogy mindentűn olvasható óreg betűkkel arra fogják a nem korcsolyázó tisztelet közönséget kérni, hogy a jelző-táblákra lépni ne méltóztassék. Így majd talán jobban kibékül, a fatalság a pálya kicsinységeivel.

A helyiség főtérme, mint említettük, már fűthető állapotban van ugyan, de a többi része még sok kívánni — sőt kérszteni valót is hagy hátra, a hogy németül szokás mondani — s első sorban az ablaktáblák behelyezése fog megsüggenni. Az épület beosztása maga rendkívül czélszerűnek és elég tágasnak bizonyul s tervezőjének becsületére válik, mert még drágának sem mondható. Azért a választmány melánnyolta is az építész

kérelmét, ki magának 300 ft biztosítékon kívül az épület árát kifizetett kérté. Szívesen és bátran megette a választmány, mert ez alkalommal nincs rajta kömvsémunka és nem forog fenn a veszedelem, hogy az elmaradt vakolást és tapaszást az igazgató maga végezze. Az ülés, jobban mondva állás, ezzel véget ért, mert a választmány együtt álló tagjai meghasonlottak, amennyiben egy részük a széles ablaktáblán keresztűl ellenállhatlan vágyakodással nézett ki a jégre és a boldog korcsolyázókra, másik része pedig az ajtó felé, az édes otthonra gondolva s a terített asztalon párolgó leveses tátra. Jó mulatságot, jó étvágyat!

A harmadik irodalmi estély.

«Kölcsey-Egyesület» szombaton tartja harmadik irodalmi estélyét, minden valószínűség szerint az eddig tapasztalt óriási érdeklődés mellett. Ezen harmadik estélyigen érdekes programja a következő:

a) «Az iskola a művészetben.» Felolvassa Jancsó Benedek dr. ur. szerző.
b) Magyar népfalok. Enkelí Buja Sándor ur. zongorán, kiséri Brusich Alajos ur.

c) «Arad középkori képművészete» felolvassa Márki Sándor dr. ur. szerző.
d) «Si tu m'aimais» Denzától. Enkelí Kosztolányi-Dratsay Aranka úrnő zongorán kiséri Kosztolányi Imre ur.

— **Tárgyalás a fedett lovarda ügyében.** Az Aradon felállítandó fedett lovarda ügyében elő 29-én, délelőtt 10 órakor, az állampártiszei hivatalnál zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik. A munkákat 17225 ft 60 krkal van előíranyozva. A lovarda 22 méter széles és 60 méter hosszú.

— **A «Kölcsey-Egyesület» ma csütörtökön, délután 5 órakor, saját helyiségében rendkívüli választmányi ülést tart, melynek egyedüli tárgya: A monográfia tulajdonjogának kérdése leendő. Ezen kiválóan fontos ülése a t. választmányi tag urakat külön is meghívja: Az egyesületi titkár.**

— **A népszámlálás és a katonaság.** A népszámlálásról szóló rendelet és iratok megérkeztek már a várba is, a hadügyminisztérium egy leirat kisérletben. A hadügyminisztérium e leiratban a népszámlálás körül a legszigorúbb pontosságot követeli meg. — **A temesvári kiállítás.** Temesvár város tanácsa legutóbb elhatározta, hogy a jövő évben megnyitó kiállításon egy csarnokot létesít régi képekből, melyek a török uralom idejétől, tehát a 17-ik századtól mostanáig Temesvár átalakulását tüntetik ki.

— **200 forint a szegényeknek.** Nagy napjuk lesz e hó 27-én a városi szegényeknek. Ekkor osztják ki közöttük azon 200 forintot, melyet Neumann Adolf adományozott számukra, elhunyt neje, Neumann Marika halálának évfordulója alkalmából.

— **A pankotai gyermekzenekar Aradon.** Mint már említettük, a külföldi körutjából nem régen visszatért a pankotai gyermekzenekar egy ajánlatot tett az aradi szegény tanulókat segélyező egyesületnek, mely szerint hajlandó Wittmannal díjmentesen egy zeneestélyt adni a szegény tanulóknak, ha megértetik neki az ide-oda utazás, valamint gondoskodva lesz vacsoráról. Wittmann Károly vendégül kijelentette erre, hogy ő a saját részjére ad a zenekarnak az estély kezdetén és végén

vacsorát, valamint egy hordó sör. Az egyesület pedig a csanádi vasút igazgatóságához fordult a zenekar díjmentes szállításiért, mely kérelemre még nem jött meg a válasz. Az egyesület igazgató választmánya tekintettel arra, hogy az ajánkozó zenekar csupán fuvhangszeren játszik, ami nem való zárt helyiségbe, csak tavaszkor fogja igénybe venni a szép ajánlatot.

— **A siketnéma iskola felügyelő-bizottsága** tegnapi délután ülést tartott, melynek tárgyat az alapszabályok megvitatása képezte. Az alapszabályokat legközelebb közölni fogják.

— **A vörheny** kezd már rohamosan alábbhagyni Aradon, amit bizonyít az, hogy még a múlt héten 32 gyermek szenvedett e betegségben, ma csupán 23-at tesz ki a számuk.

— **A himlő Krassó-Szörényben.** Krassó-Szörény-vármegye közigazgatási bizottsága, mint lapunknak írják, e hó 15-én tartott ülésén elhatározta, hogy tekintettel a himlőjárvány veszedelmes terjedésére, az összes lugosi iskolákban be szünteti az előadásokat már e hó 16-tól.

— **Versenytárgyalás.** Krassó-Szörény-megye törvényhatóság utainak föntartása czéljából szükséges munkálatok biztosítása végett január hó 10-én, délelőtt 10 órakor, Lugoson versenytárgyalás fog tartatni.

— **A járdák télen.** Igen czélszerű és hasznos rendeletet adott ki Arad város főkapitánya a napokban. Ugyanis szigorú bírság terhe alatt felhívja a háztulajdonosokat, hogy házuk előtt a havat eltakarítsák s a járdát fűrészpárral hintse be.

— **A kiskörut kiépítése.** A kisköruton, a tyuk-utca sarkán tudvalevőleg egy kis telek van, amely nagyban járul hozzá a kiskörut ideitlen, görbéváltához. Miután a Maros partja oly szépen kezd kiépülni, ez a telek, mely Verboos Adam butorgyáros tulajdonát képezi, bizony nagyon rossz helyen van ott, ahol van. Különösen tartjuk, hogy a város ez irányban semmi lépést sem tesz, pedig nem ártana azt a telket kisajátítani. Készségtelen, hogy akadnának olyanok, kik e helyen építkezének s akkor a Marospart szépészeti tekintetben igen sokat nyerne. Ajánljuk ezt a dolgot a polgármester ur és építkezési bizottság figyelmébe.

— **Az aradi kárpitos ifjak** jótékony czélú társasága e hó 14-én tartott gyűlése alkalmával elhatározta, miszerint 1891. február 1-én az ipartestület dísztermében zártkörű bál rendez. A Berán Antal elnöksége alatt alakult huszonöt főből álló rendező bizottság mindent elkövet, a bál sikerére nézve.

— **A trafikán.** Ur: Ezek a szivarok korántsem oly jó illatnak, mint a melyeket multkor vettem.

Trafikos: Hja uram, megbocsát, de én nem bujhatok minden szivarba... Ur: Hm! És azt hiszi, hogy ez esetben jobb illatnak lenne?

— **A siketnéma karácsonyfájára** ujabban beküldött következő adományok közöttetel nyugtáztatnak: Solenghi Krisztina ürhölgy 5 ft; Vizer Péter ur 2 forint; Stenig Ignác ürhölgy Kis-Peregől (az „Aradi Közlöny“ utján) 3 forint; összesen 10 ft. — Arad, 1890. decemher 17. Roboz József s. k.

— **A dísznövények** alkalmával eddig az a rendszer követetett el, hogy az illetők, kik dísznövényeket, a véres mosadékok és hulladékok a folyókákba öntöttek. Miután ez az eljárás a közisztaság és közegészség tekintetében ártalmas, Arad város főkapitánya

fogja magát oly rosszul viselni, mint maskor. Ugyanis néha megköti magát és napokig itt tétozva a brookhami völgyben! Ha azonban ugy lenne, akkor miudenesetre elvárom öntől, hogy rá engedni magát beszélni és meghosszabbítja tartózkodási idejét néhány nappal. Mert bizony a ködön nem mutatathatjuk meg önnök az ön földjét és birtokát.

Néhány nappal!... S pedig még ma este... néhány óra múlva már nem csak Linmore Lodget, hanem magát a földet is elhagyja. Valami köszönetfelet mormolva, meghajtja magát, de mitsem szól arról, hogy kényszerítve van távozn.

Szemei ismét az órást keresték. Ekkor már csak a desszertet hordták körül; az asztal másik végében a lelkész adomázott, vidám kacajra fakasztván halgatóit; Graham felhasznalta az általános elfoglaltságot és ismét oda fordult szép társnőjéhez.

— Ha soha többé nem találkozunk e lélethen, szabad megtartanom búvós kulcsát?

— Igen, ha soha többé nem találkozunk; de én remélem, hogy vissza kápm, s hogy ön sajátkezüleg fogja azt nékem visszaszolgáltatni, mr. Finchley.

— Ha élve viszontlátjuk egymást, akkor sajátmagam fogom a kulcsot hódolatommal együtt lábai elé tenni, — választott Graham tettetett vidámsággal, habár ajkai reszkettek, és szemeiben a legnagyobb szomorúság kifejezése ült. Daphne arca nem kevesebb izgatottságot árult el mint a fiatal emberé. Tekintetét hirtelen az ifjura vetve, komolyan halkan suttogá:

— Meg kell mondanom önnök, — tudatnom kell önnel, hogy ebben a házban önnök barátai vannak, igen őszinte barátai! Akar ön erre szükség esetén emlékezni?

— Amig csak élek! — felelé a fiatal ember, azt híven, hogy a Daphné levertségét a szomorú emlékeknek tulajdonítja s ilyen módon akarja tudtára adni, hogy nagybátyja vétké itten felede van.

(Folytatás következik.)

egy hirdetményt becsújtott ki, melyben szigorúan megtiltja dísznövények alkalmával a mosadékoknak a folyókákba való öntését.

— **A siketnéma iskola** azon felügyelő-bizottsága, mely az iskola ügyeit ez év márczius haváig vezette, amikor is az iskola városi kezelésbe ment át, tudvalevőleg nem oszlott fel, hanem az alapszabályokat módosítván, egy siketnémakat és az iskolát segélyező egyesület létesítését tűzte ki feladatul. Az alapszabályok ily éretelmen módosítottán, a bizottság tegnapi ülésében tárgyalattak és elhatározott, hogy ezen módosított alapszabályoknak a felügyelminisztériumhoz való felterjesztésére vétett közgyűlésre hivatnak ő sze mindazon tagok, kik az iskola fenntartása óta bármily csekély évjárulékkal járultak annak fenntartásához. Ezen közgyűlést az elnök az új év első napjaiban fogja összehívni. A bizottsági ülésen jelen voltak: Elnök János Demjén dr. rendfőnök, Ab-ray Lajos keresk. akadémiai igazgató, Millig József iskolafelügyelő, Vizer Péter az ügyvédi kamara titkára és Roboz József siketnéma tanító.

— **Leforrázott gyermek.** Buzás Erzsébet, egy berkocsis 3 éves kis leánya tegnapi leforráztatás következtében meghalt. Hogy miként történt a baleset, arról még mit sem lehet tudni, habár az esetről többféle verzió kering, melyek közül azonban egy sem bizonyult igaznak s csakis feltételeknek marad.

— **A halál a várban.** Egy fiatal asszonyt, Czukra Pál, 33. galagazdredbeli örmester nejét ragadta ki a halál az élk sorából tegnapi délután. A korai elhunyt fiatal nő temetése ma délután 2 órakor meg végbe katonazene mellett.

— **Padlevszki megmentő.** Labruyére és Grégoire ellen minden valószínűség szerint megindultak a bünyefény eljárást. Többen, így a genfi nihilisták is, hibásnak mondják Labruyére elbeszélését. Ez utóbbiak szerint Padlevszki Európában talált menedéket. A forradalmi lapok ezalatt folytatva közölnék részleteket Padlevszki szökéséről. Duc-Quercy forradalmár neje beszéli, hogy Padlevszki a gyilkosság után hozzá jött s így szólt: Meggyilkoltam Szeliversztovot. Az asszony azt felelte rá: „Jól tette.“ Aztán elrejtette egy Grégoire nevű orosz hirlapjól lakásán. Padlevszki mindig az ágyban feküdt, míg Labruyére érte nem jött és a keleti fűtárvannal el nem utazott vele. Duc-Quercy asszony nem helyesli, hogy a szökést közölte. A „Bataille“ is kikel e miatt, mondván, hogy ráuszították a rendőrséget Padlevszkire. Cassagnac lapja, az „Autorité“ követeli, hogy fogják pörbe Labruyére-t és Grégoire-t, nehogy azt gondolják Oroszországban, hogy a francziák szövöttek egy orosznak, a czár egyik szolgájának gyilkosával. Vannak azonban jogászok, kik azt állítják, hogy Labruyére nem vonható felelősségre, mert a törvény szerint bünpórtolás csak akkor követhető el, ha a nyomozás már megkezdődött. Ez az eset azonban nem forog fenn; sem Labruyére-nek, sem Grégoire-nak nem kellett tudnia, hogy az elfogatási parancsot már kiadták. Labruyére elbeszéléséből érdekes az a rész, melyben magát Padlevszkit beszélte. Mikor ez szövegbe lépett Bernhofhoz — így mondta el megmentőjének — akkor hallotta meg, hogy Szeliversztov Párisban van és menten feltámadt benne a bosszu eszméje. A tábornok és gazdája ismeretségben voltak egymással. Mikor Padlevszki átadva Bernhof meghívóját, színről-színre maga előtt látta azt a régóta gyűlölt embert, a vér fejébe tödült, szinte szédülés fogta el. A tábornok Padlevszki ütött-kopott ruhájára czélozva, azt kérde, akar-e sok-sok pénzt?

— Hogyne! — hangzott a felelet. — „En gazdag, nagyon gazdag vagyok — folytatja Szeliversztov — és kaphatsz tőlem akár egy milliót is, ha vállalkozol arra, hogy időnként elmeséld nékem mindazt, mi Bernhof körében történik. E kémdésajánlatra ismét, fölfört Padlevszki vére, egy lépést tett előre és a tábornokra lött e szavakkal: „Nesze, bombád elért!“

— **Gordonkázó csodagyermek.** A zongorázó és hegedülő „csodagyermek“ manapság már nagyon közönségesek, de az egyéb hangszereket kezelő piciny virtuozók még ritkaság számba mennek. Ilyen Gerard Jean is, a legújabb csodagyermek, ki a londoni St.-Jameshall-ban mutatba meg gondolkodását. A miniatűr-művész ez idő szerint még nem éri el hangszerének magasságát, de ujjacskái már bámulatos ügyességgel húzzák végig a vonót a hurokon. Nyitnyitja alól a legszebb hangok árának szét. Játéka után olyan tapsvihar zúgott fel, minőre a St.-Jameshall-ban is alig emlékeznek. A gyermekek szép jövőt jósolnak.

— **A börtönjének ördöge.** Bozen városa pénztárnoka, Kartauer Alajos, a legutóbbi tanácsülés megkezdése előtt tudatta a polgármesterrel, hogy nagyobb összeg hivatalos pénzt elcsikasztott s nem tudja megtéríteni; de kérte, hogy egyelőre még tartsa ezt titokban. A tanács összeült s a polgármester azon tusakodott, mit csináljon a kellemetlen lövés dördült, mikor a szomszédos irodában lövés dördült s az össze-futott hivatalnokok holtan elterülve talál-tak a sikasztott pénztárnokot. Vízrel töltött puskával lött szájába s feje egészen szétlöcsösant. A vizsgálat kideríté, hogy a becsületes, munkás tisztviselő hirtelen állott térfi egy idő óta a börtén spekulált s a saját pénzén kívül tízezer frtnyi hivatalos pénzt játszott el.

— **Szinműró és kritikus.** Henri Becque, a „Párisienné“ szerzője beporította Sarcey, az ismert párisi kritikust. Sarcey élesen megtámadta a „Párisienné“-t s a szerző szerint ezzel tönkre tette a darabot. Becque még egy könyve előszavában is perlekedett kritikával, ki viszont tárcázikokban felelt a támadásokra. Becque panaszában két kérdést vetett föl, hogy t. i. van-e joga a kritikusnak elriasztani a közönséget valamely

darabot és hogy volt-e joga Sarceynek a kezdetben általa is dicserő darabról később éppen az ellenkezőt írni. A porci érdekkel néz a párisi író és művészlélel.

— **Vizsgálat.** A kis Papi (névénél): Te Emma, add egy darabot a kalácsodból! Én majd úgy elrontom a zongorát, hogy egy pár hétig nem kell zongorázniuk venni.

— **Eredeti közlemények.** Az egyetemes „Philologiai Közlöny” decemberi füzetében egy érdekes közlemény közt kiütökösen az által tünik föl, hogy egy csomó cigány és magyar nyelven írt levelet tartalmaz, melyeket az ország minden részéből cigányok írtak József főherceghez, a cigánysztár szerzőjéhez és a cigány nemzet fenséges pártfogójához. A főherceg 51 levelet bocsátott a Közlöny szerkesztőségének rendelkezésére s megjegyzi róluk, hogy: „érdekesebb annyi, hogy úgy vannak írva, ahogyan a cigányok beszélnek a mi nyelvünkön.” E levelek különféle vidékekről valók s magyar, tót, oláh, szerb és német cigány szójárást mutatnak. Van közöttük egy sürgöny, mely az első cigány nyelven küldött távirat. A legtöbbje felelet a Fensége leveleire, vannak közöttük versek Sztójka Ferenc cigányköltőtől, több cigány nő levelei, meghívás esküvőre, keresztelésre stb. A legtipikusabbak közé tartozik Berk József ajáncskói barna zenész levele, mely egészen a megszokott cigányjargonban van tartva, s melyet ennél fogva egész terjedelmében ide iktatunk:

1888. Nov. 20. Kegyelmes Miltóságos felsőfőherceg Ur! Nemeskedő megnevezésem hogy segíny csigány litemre feljegyzi a lelkihez fordulok csikülöm kegyes kezeit lábjait a mit az egész falu bizonyít becsületes munkás ember vótam kovács vájog vetü napasmos hejleskös házsál nagy gyerekel azz pótán pusta kocsis sem hibének végeztem a mit kelet migis felmonta a sógátat a tés pusta mester ur mivel hogy nem szabad nekik a Miltóságos fű ispektur ur azt parancsulta vuna hogy csigány nem szabad a pustán használni a mivel azz nem bizsalmas és neki bájles his az urak közt is van elig a ki nem bizsalmas csokolom kezsi lábát a tekintetes fűherceg urnak mer hát halutam azz kegyesit azz nemzetisgem irányába hát a segíny dankó csigánytu se fordija a kegyelmes jószág orcsájt is tesik meghalgahtnyi nagy panasom hát azzir a mir csigány vagyok nem szabad nekem nagy neveltem purgyimmal ilni becsületes munkakameránt his én is vagyok ojan ember mit a parast a dankó csigány is sógája a házastá fiaja áki M. Királyi hunvid jólsván üi sógája a azz házast, hűségess sivel pedig legnagyobb kegyelmes urunkhoz fordulok mini jó egyvedűt urunkhoz tesik meg parancsulni a pustán hogy a dankó meg azzir hogy csigány becsületes munkáját eltiltani ne merjék netesik azz főbik ispektor urnak Kasán a ki lakik és ne haragudjanak csigányasgair az dankó segíne a legnagyobbik álzatsággal kegyes kéz is láb csokolással Dankó vagy becsületes nevemen Berk József.

— **Két adoma.** Jules Simon a „Temps”-ban a következő két jó adomát mondja el: Mi ez ember? Ellenmondások gyűjteménye. Ime két példa. A Théâtre-Françaisban egy intelligensnek látszó angol mellett ültem, aki nem nézte meg, hogy kitől való a darab. Az első felvonás alatt folyton ásitott. Végre hozzám fordult. „Önök nagyon elnézők, uram. Londonban nem mernének ilyen lapos dolgokat előadni.” S mennél jobban tapsoltak, annál jobban csodálkoztam. „Tudja, hogy ki írta a darabot? Kérdezze tőlem.” — „Molière”, — mondam s alig mertem rátekinteni. Mélyen elpirult s az egész második felvonás alatt rettentő zavarban volt. Láttam, arról gondolkodik, hogy valami apológiával helyreüsse a hibáját. A harmadik felvonás alatt vörösré tapsolta tenyerét, lelkesedése nem ismert határt, aztán ismét hozzám fordult s monda: „Milyen ember! Shakespeareet kivéve, nincs több ilyen nagy író!” — Jó régen, mikor Párisban a fotográfia megkezdett honosodni, About-val együtt elmentem egy híres fényképészhez. Arra kért, hogy írjunk pár sort albumjába. About vette a tollat s fontolgatás nélkül leírt egy szikrázó gondolatot. En emlékezetemhez folyamodtam s leírtam néhány verssort, nem is álmódva, hogy valaha valaki az enyémnek fogja tartani. Az album kéziról kézzre járt s végre tartalma belekerült egy érdekes gyűjteménybe. Egy híres kritikus az én versemből így írt: „Jules Simon helyén valónak látna verseket írni bele. Igaz, hogy nem szeretem prózáját, de mégis azt tanácsolom neki, hogy térjen vissza hozzá, mert versei nem érnek semmit.” Pedig Lamartine egyik nagy szerző verse volt, amit leírtam.

— **Mikor sörtes a nő csókja?** Úgy látszik, vannak esetek, amikor egy nő csókja tehet sörtes. Egy gothai töképezés is ekként gondolkozik: egy csintalan pinczérleány, aki fiatal is, szép is, merő pajzánásgból csókot nyomott pufók arcára s a bankár ezért a pinczérleányt — beporolta. Aki hírt vette a mulatságos históriának, mind a töképezést nevette s még inkább nevettek, amikor kitudódott, hogy miért pöröl. Azért, mert a feleségétől különben nincs maradása! Nagyon kíváncsiak várják a por kimenetelét.

— **Rövid hírek.** A boulangierizmus Párisban még mindig meglehetősen erős az alsóbb rétegekben s tegnapielőtt egy közszolgálati választásnál általános meglesítésre a boulangierista Grebeánvalt választották meg. — Jules Ferry elfogadta a neki felajánlott szenátorjelöltséget. — Visnogradsky orosz pénzügyminiszter beadta lemondását, de a császár nem fogadta el. — Akron északamerikai városban álarcsos-bál alkalmával egy nőnek a ruhája meggyulladt, a többi nők segíteni akartak, de vesztőkre, mert az ő ruhájuk is meggyulladt s mihamar az egész bál társaság égett; harminczan szenvedtek súlyos égési sebekeket s többen belehaltak. — A kolera most Guatemalában dúhog s eddig több mint 12,000 ember betegedett meg. — A nyugtalan kodó indiánusok egyik főnökét, Sitting Bullt, az északamerikai kormány elfogatta; a foglyot hívei ki akarták szabadítani s véres harc támadt, melyben a főnök fia s több indiánus elesett, de őt rendőrs is halva maradt a harcmezőn. — Tolna megye közgyűlése a paks-székesfehérvári vasút ama részére, mely a megye területén fut át, kmtrként 8000 frt segélyt szavazott meg. — Cseke torontalmegyei közegében szép ünnepélyt rendeztek Radotsy Ede jegyző tiszteletére, ki felszámad óta működik nagy buzgósággal; Dellimanic főszolgabíró üdvözölte, a jegyzői kar most szüneteltetve nyújtott át neki. — Szegeden a Pavics és Müller közös hadsergebeli főhadnagyok összehozták a következőben kardpárba vittak s Pavics életveszélyesen megsebesült.

— **A „Magyar Állam” levélközlönyéről.** — Budapest, decz. 17. (Saj. tud. táv.) A „Magyar Állam” legújabb számában közli Rámpolha bíróknak ugynevezett „elkeresztelések” ügyében Simor bíróbírnokhoz intézett kétféle levelet. — A hercegprímás a lapokhoz juttatott nyilatkozatában kijelenti, hogy legnagyobb felháborodással értesült a két levél közléséről, melyekhez a „Magyar Állam” csak a legnagyobb mérvű indiszkreczió által vagy egyéb nem tisztességes uton juthatott: a hercegprímás nem tekintti e leveleket ezáltal közlöttnek, mert azoknak további titokban tartása legfontosabb okoknál fogva éppen az ő, magasabb megmagyarázást tart indítványára, a püspöki konferencián egyhangúlag határozatba ment. A „Magyar Állam” a minősíthetetlen eljárása által a katolikus ügynek nemcsak szolgálatot nem tett, hanem inkább ártott s a hercegprímás meg van győződve, hogy a helyzet magaslátán álló katolikus körök ezt meg is fogják vele éreztetni, annyival inkább, mert ezek bizalmára érdemtelenné tette magát.

— **Czáfolat.** Budapest, decz. 17. (Saj. tud. táv.) A „Nemzet” megczáfolja azon hirt, mintha a fenséges levelet intézett volna Simor primáshoz.

— **Általános Magyar Hitelbank.** — Budapest, decz. 17. (Saj. tud. táv.) Az Általános Magyar Hitelbank mai rendkívüli közgyűlése elhatározta részvénytőkéjének négy millió forinttal való felemelését.

— **Parnell.** — Dublin, decz. 17. (Saj. tud. táv.) Davitt és Tauner antiparnellisták tegnap mindenütt követtek Parnellt, s ők is beszédeket intéztek az összegyűlt sokasághoz. Ballynakil és Castlecomer községében nagy veresédek támadt s Davittot botlításokkal megsebesítették.

— **Kilkuene.** Budapest, decz. 17. Parnellnek, midőn Castletonból elutazott, meszt dobta a szemébe. Parnell csaknem megvakulva érkezett ide és nagy fájdalommal vannak. Az orvos reményli, hogy megmentheti szeme világát.

— **Színház.** — A „Kozár leány” mai előadását ismételtelen ajánljuk a közönség meleg figyelmébe. Somlónak a jeles és új drámája valóban érdemes a lehető legnagyobb érdeklődésre. Maga a társulat drámai személyzete a lehető legnagyobb igyekezettel tanulta be Somló darabját, ugyanígy, hogy már a tegnapi próbán a darab teljes készsége ment.

Somló a mai estén, mint rendező is ki fog tenni magáért és a közönség is általa úgy ismert mű jelenéseit páratlan gondallal szövelezte; és rendezte s a festői szépségű jelenetek egymást érik, amiben nagy segítségére lesz a részben új kosztümök bemutatása is. A darab iránt az aradi színházi közönség nagy reményeket táplál és hiszszük, hogy a várakozásban egyáltalán nem fog csalódni, és Somló a mai estén ismét egy újabb és értékes sikerrel fogja szaporítani bábait.

— **A közönség köréből.*** — Az 1848–49-es honvédek igazolása. — E hó 14-én tartott honvéd-egylet választmányi ülésében Ö Moltósága Tiszta László, mint az országos központi honvéd-egylet elnöke által a szigorú igazolás végett beküldött átirat tárgyalván, azon megállapodásra jutottak, hogy míg a feljelentő neve tudatva nem lesz ez irányban lépéseket nem tesznek. E választmányi ülésben a megjelent igazolás ellen két egyén kelt ki, az egyik Tiszta László levélét tekintve venni sem ajánlja, a másik ördögében „aljas gazember” szitokkal illeté azt, ki honvéd voltát kétségbe meri vonni. Alhitom, hogy mindkét egyén felajánlása előzetes vála, mert igazolás végett a vádlottak padjára kerülnek. Hogy a vádló neve nem lett az aradi honvéd-egylet tudtára, azt nem kell olybá tekinteni, mintha a vádló álarca alatt kívánna maradni, ellenkezőleg a vádló, ki 48–49-es, honvédtiszt, követelni fogja, hogy az általa megnevezett vádlókkal a megtartandó szigorú igazolásnál szembevitte ott állhasson, mert kérdéseket kíván az alhonvédekhez intézni, és állításait okmányokkal bizonyítani, akkor ki fogderülni, hogy a feljelentő ellen szórt szitok visszaállnak annak fejére ki eddig a honvéd nevet bitorolta.

Tisztelt bajtársak! A lapokban tett többszöri felszólalásommal távol álltőlem azon gondolat, mintha én a 48–49-es honvédeknek — a szigorú igazolással akadályokat kívánok utjukba gördíteni, én, ki a 70-ik évbe léptem ily hosszú idő alatt kivált, mint menekült Amerikában, a hol elhagyatottan küzdve a nyomorral, (mihet még hozzájárult a honvágy kínos gyötrelme) keservvel éreztem, miket kelle a honvédek szenvednie. Én tehát szívóbb kívánom bajtársaim boldogulását. Hisz a honvédek hősiessége által, mely annyi vérbe került, lett Ma-

gyarország a külföld előtt nevezetessé, mi bebizonyult akkor is, a midőn a magyarok New-Yorkban partra szálltak, oly pompával lettek fogadva, minőben Európában csak a fejedelmek részesülnek.

Ezen a honvéd nevet környező fényt ne engedjük az alhonvédek által — kik avval csak üzérkednek — elhomályosítani. Takarodjanak tehát el, a honvédek sorából az alhonvédek!

Arad, 1890. december 17.

— **Szedlak Mátyás.** — 1848–49-es honvéd tüzér-hadnagy.

— **Közgazdaság.** — Az aradi kereskedelmi és iparkamara teljes ülése. — December 15. — (Vége.)

Varga József rövid felszólalása után a teljes ülés elhatározta, hogy a miniszter által beküldött törvényjavaslatot az ipari és gyári alkalmazottaknak balesetek elleni biztosításáról általánosságban elfogadja, mert annak intenczióját helyesli; a miniszterhez intézendő felterjesztésben azonban kifejezést ad általánosságban is aggályainak, és a részletekre nézve is az érdekeltek értekezletének megállapodásait, a közös bizottság javaslata és a gyűlésen felhozottak értelmében megteszi módosításait.

Ugyancsak a kereskedelemügyi m. kir. miniszter véleményét kér a kamarától a szingó dolgoknak, különösen értékpapiroknak és sorsjegyeknek részletfizetés mellett való eladásáról körülfelvett visszafizetés mikénti megszűntetése tárgyában. A teljes ülés, mielőtt maga érdemlegesen nyilatkoznék, a bankokat, váltóüzletlajdonosokat fogja szakértőül meghallgatni.

Ugyancsak miniszternek egy másik leírata mutatott be ezután, melyben a hazai borkereskedés érdekében a hatályosabb megvédése céljából ajánlja a nagyobb termelőknek és borkereskedőknek, hogy borkalkulációs szabályszöveget belajstromozott védjegyek oltalma alatt hozzák forgalomba. A miniszteri leírata tartalma a nagyobb borkereskedőkkel a kerületben közzéadni határozatott.

Ugyancsak miniszterrendelettel fiatal, törekvő kereskedők és iparosok részére szakismereteik fejlesztése céljából alapított 300 frtos ösztöndíj tárgyában. A titkár ezzel kapcsolatban jelenti, hogy a pályázat ezen utazási ösztöndíj elnyerése iránt a kerületbeli lakosok már kellőleg közhírre tették, a kérvények beadására kitűzött határidő f. é. december hó 25-én jár le. Miután a kérvények a kamara ajánlása mellett folyó hó végéig a miniszteriumhoz felterjesztendők: A közös bizottság megbízott, hogy a folyamodók közül az ajánlást megtegye és a beérkező összes kérvényeket felterjessze.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

Ugyancsak miniszter véleményezés végett elküldte Makó városi piaci helypénzügyi szabályzatát. A teljes ülés a közös bizottság véleménye alapján a makói piacokon és országos városokon szedni kívánt díjakat nagyon magasnak találván azok leszállítását fogja javasolni.

Egyuttal ezen alkalomból kéri a minisztert, hogy a vásáritarifákra készíttessen egy mintát, mely az egész országra érvényes legyen s a melybe a hely nagyságához vagy egyéb körülményekhez képest változó díjtelek bejegyeztetésének, mert most az összehasonlítás majdnem lehetetlen.

Ugyancsak miniszter véleményét kéri a kamarától arra nézve, vajjon a drauczi és taucci fazekasok áruházi cikkeknek tekintendők-e? Miután a drauczi és taucci fazekasok a pankoti ipartestületnek a világi jogi járási fősztigabíróhoz bejelentett jelentése szerint, de a kamarai tagok tudomása szerint is, közönséges földmivessé, kik a cserépedénykészítést rendes műhely és segédiszemélyzet nélkül otthon, a házépő közreműködésével folytatják s így a házi ipar ismérvei kétségbevonhatlanul megvannak: a teljes ülés véleménye az, hogy a drauczi és taucci fazekasok készítményei valósággal háziiparcikkeknek tekintendők, ennél fogva a pankoti hetivásárokról az ipartörvény 50. § értelmében ki nem tilthatók.

gyarország a külföld előtt nevezetessé, mi bebizonyult akkor is, a midőn a magyarok New-Yorkban partra szálltak, oly pompával lettek fogadva, minőben Európában csak a fejedelmek részesülnek.

Ezen a honvéd nevet környező fényt ne engedjük az alhonvédek által — kik avval csak üzérkednek — elhomályosítani. Takarodjanak tehát el, a honvédek sorából az alhonvédek!

Arad, 1890. december 17.

— **Szedlak Mátyás.** — 1848–49-es honvéd tüzér-hadnagy.

— **Közgazdaság.** — Az aradi kereskedelmi és iparkamara teljes ülése. — December 15. — (Vége.)

Varga József rövid felszólalása után a teljes ülés elhatározta, hogy a miniszter által beküldött törvényjavaslatot az ipari és gyári alkalmazottaknak balesetek elleni biztosításáról általánosságban elfogadja, mert annak intenczióját helyesli; a miniszterhez intézendő felterjesztésben azonban kifejezést ad általánosságban is aggályainak, és a részletekre nézve is az érdekeltek értekezletének megállapodásait, a közös bizottság javaslata és a gyűlésen felhozottak értelmében megteszi módosításait.

Ugyancsak a kereskedelemügyi m. kir. miniszter véleményét kéri a kamarától a szingó dolgoknak, különösen értékpapiroknak és sorsjegyeknek részletfizetés mellett való eladásáról körülfelvett visszafizetés mikénti megszűntetése tárgyában. A teljes ülés, mielőtt maga érdemlegesen nyilatkoznék, a bankokat, váltóüzletlajdonosokat fogja szakértőül meghallgatni.

Ugyancsak miniszternek egy másik leírata mutatott be ezután, melyben a hazai borkereskedés érdekében a hatályosabb megvédése céljából ajánlja a nagyobb termelőknek és borkereskedőknek, hogy borkalkulációs szabályszöveget belajstromozott védjegyek oltalma alatt hozzák forgalomba. A miniszteri leírata tartalma a nagyobb borkereskedőkkel a kerületben közzéadni határozatott.

Ugyancsak miniszterrendelettel fiatal, törekvő kereskedők és iparosok részére szakismereteik fejlesztése céljából alapított 300 frtos ösztöndíj tárgyában. A titkár ezzel kapcsolatban jelenti, hogy a pályázat ezen utazási ösztöndíj elnyerése iránt a kerületbeli lakosok már kellőleg közhírre tették, a kérvények beadására kitűzött határidő f. é. december hó 25-én jár le. Miután a kérvények a kamara ajánlása mellett folyó hó végéig a miniszteriumhoz felterjes

Pályázati hirdetmény.

Arad sz. kir. város törvényhatóságánál egy 700. fokozatos előléptetés esetén 650 forinttal járadalmazott számtantízi, esetleg egy 550 frt jize. téssel kapcsolatos irodai segédtsízi állás választás utján betöltendő lévén, azokat akik ezen állások egyikét vagy másikat elnyerni óhajtják s az 1883. évi t.-cz. 19 §-ban előírt minősítéssel bírnak, felhívom hogy pályázati kérvényüket hozzá-m 1891. évi január hó 13-ig benyújtsák.

Arad, 1890. december 13.

Salacz Gyula,
kir. tanácsos, polgármester.

Magyar királyi államvasutak.

117301 | 90. sz.

Pályázati hirdetmény

I. és II. rendű vasutakhoz való talpfák és váltótalpfák szállítása iránt.
A magy. kir. államvasutak czéljaira a közelebbi években szükséges I. és II. rangú talpfák és

A talpfa megnevezése		É V I E			
		1891	1892	1893	1894
I. rangú talpfa	drb.	229814	431.850	431.850	590600
II. rangú talpfa	drb.	—	67.000	67.000	127000
I. és II. rangú váltótalpfá	drb.	—	2.280	2.280	3980

Az I. és II. rangú talpfák ajánlhatók tölgy vagy bükkfából még pedig utóbbiak telítetlen vagy telített állapotban. A telített állapotban felajánlt talpfáknál a telítési mód az ajánlatban pontosan körülírandó. A váltótalpfák csak tölgyfából fogadtatnak el.

A szállítás a 24722 | 76 számú általános, továbbá a tölgytalpfák nem különben a váltó és külön talpfákra vonatkozó 4093 | 77 sz. kétféle különleges s végre a bükkfalpfák készítésére és szállítására vonatkozó 36346 | 85 sz. különleges feltételek értelmében eszközözlendő.

A tölgytalpfák továbbá a váltó és külön talpfák szállítására vonatkozó 4093 | 77 sz. különleges szállítási feltételekben foglalt határozmányokra nézve a következő eltérések állapítottak meg:

1. A tölgytalpfák és váltótalpfákra vonatkozó feltételek 2. §-ában a vágatási idősak iránti határozmány olyképen változtatik meg, hogy a fának a szállítást megelőzőleg legalább hat hónappal de nem korábban mint két évvel előbb vágottnak kell lennie.

2. Ugyanazon feltételek — még pedig a tölgytalpfákra vonatkozólag a 7. §-a a váltótalpfákra vonatkozólag a 6. §. — az átvétel iránti határozmányokra nézve olyképen változtatik meg és akkép magyaráztatik, hogy a minőségi átvétel egy a termelési helyen, mint a beszállítási helyen történhetik. Azon esetben, ha a minőségibeli átvétel a termelési helyen történik, tartozik szállító az ezen átvételből eredő összes átvételi költségeket fizetni és a termelési helyen a minőségileg átvett talpfák és váltótalpfák a beszállítási állomásokon ujabbi minőségi átvétel alá bocsátatnak. Ha ellenben az átvétel a szállítási helyen történik, a szállító csak az átvételhez és elrakáshoz szükséges munkásokat köteles saját költségén oda állítani.

3. A tölgytalpfák szállítására vonatkozó 4093 sz. különleges feltételek 3. §-ában megállapított csatló (ütközési) talpfaszakalék helyett a táblázatban kitüntetett I. r. mennyiségnek 15 százaléka a II. r. mennyiségnek 35 százaléka mint csatló (ütközési) talpfa szállítandó be.

A bükkfalpfákra nézve megjegyeztetik:

4. hogy a 36346 | 85 sz. különleges feltételek 1. §-nak értelmében kikötöttik miszerint a talpfákat usztatott fából készíteni nem szabad, ugyszintén meg nem engedtetik, hogy azok vízcsuszadakon továbbittassanak.

5. Minthogy a különleges feltételek 2. §-ának 5-ik pontja alatt kitüntetett méretek a kiszáradt talpfákra vonatkoznak szállító köteles a talpfákat olyképen előállítani, hogy vastagságuk egy fél szélességük két-két és fél centiméterrel a feltételekben megállapított méreteknél nagyobb legyen.

6. Az első rangú bükkfalpfákból 15 százalék titközésesi és 85 százalék közbensi, a II. rangú titközésből 35 százalék titközési és 65 százalék közbensi talpfa szállítandó

Az ékeleshez használandó „puha fa” jegenye vagy luczfenyő legyen.

Az idézett szállítási feltételek a használatban levő váltó és különfalpáa vonatkozó méretegyezék a pályázati határidőig naponként a hivatalos órákban az anyag és leltárbeszerzési szakosztálynál (Budapest, Andrássy-ut 75. sz. II. emelet.) azonfelül pedig valamennyi üzletvezetőségénel megtekinthetők, ezenkívül a feltételek a vételár lefizetése vagy beküldése mellett a m. kir. államvasutak nyomtatványtárából megszerezhetők.

Az általános feltételek egy példánya 25 kr. a 3 féle különleges feltételek 1—1 példánya pedig 15 kr.

Mindegyik ajánlóról feltételeztetik, hogy ezen szállítási feltételeket jól ismeri és azokat a mennyiben jelen hirdetményen folytat változást nem szenvednek egész terjedelmükben elfogadják.

A m. kir. államvasutak igazgatósága fentartja magának azon jogot, hogy a fentti táblázatban bejegyzett illetve szállításra szerződésileg átengedendő talpfák és váltótalpfák évenként mennyiségét minden évben a szükségletehez képest 25 százalékkal felemelhesse vagy leszállíthassa.

Az egy-egy évben tényleg szükséges és fenti határok közt változható mennyiség szállítással a megelőző év utolsó negyedében fog közöltetni.

Az egy-egy évben tényleg kszéglendő és szállítandó váltó talpfa mennyiség szállítotóv szintén a megelőző év utolsó negyedében a méretek pontos kitüntetése mellett fog közöltetni.

HIRDETMENY.

Ujabb időben gyakran ismétlődik, hogy a magán házakban eszközölt sertés vágás alkalmával a véres mosadék víz, hulladékok és a szenny az udvari folyókán át az utcára vezetettnek ki, hol azok nemcsak undort gerjesztenek, hanem közegészségi ártalmak előidézőivé válnak.

Figyelmeztetik tehát a közönség, miszerint a sertés vágások alkalmával keletkező véres szennyvizeket, mosadék levet és hulladékokat az utcára ki ne bocsátja, mert ka valaki ezen közegészségi és köztisztasági intézkedés áthágásán értenék, az 1876. XIV. t.-cz. 7. §-a értelmében meg fog büntettetni.

Arad, sz. kir. város kapitányi hivatala 1890. évi decz. 15-én.

Sarlot Domokos,
főkapitány.

váltótalpfák szállítása iránt ezennel nyilvános pályázat nyitattik:

Az évenként szállítandó mennyiségek az alábbi kimutatásban vannak kitüntetve.

Kedvező árak előrése esetén az alább részletezett szükséglet 3 évig terjedő időtartamra és biztosítatni fog, ennél fogva az ajánlattevők felkértem, hogy ajánlataikban az árak mellett az évek számát is kitegyék, melyekre ajánlanak.

A szükséglet a következő:

A m. kir. államvasutak igazgatósága fentartja azonban magának a jogot, hogy az egy-egy évre megrendelt váltótalpfa mennyiségén felül az év folyamán a megrendelt mennyiség 10 százalék erejéig még pótmegrendelést is tehessen, s tartozik szállító ezezt pótmegrendeléseknek is eleget tenni, s az ahhoz szükséges fát készletben tartani.

Az 1891 évre megrendelt I. rangú talpfák ezen év márczius hó 1-től szeptember hó végéig a további évre megrendelt talpfák az illető év február hó 1-től szeptember hó végéig egyenlő havi részletekben szállítandók be.

Az évenként megrendelt váltó talpfák összes mennyisége a szállítási év június hava végéig az esetleg év közben történő pótmegrendelések pedig a különleges szállítási feltételek 5. §-ában megállapított hat határidőben szállítandók be. — Itt különösen megjegyeztetik, hogy a mennyiben váltótalpfák tömpított éllel szállítatnak és azok átvételüknek találtatnak, azok köbtartalma mint ferdény fog kiszámíttatni és fizettetni.

A szállítási határidők be nem tartása esetén jogában álland a m. kir. államvasutak igazgatóságnak a szállító keresetéből esetleg óvadékaiból a késedelem minden egyes napja után minden elkésve szállított darab talpfáért egy tízed krajczárt és minden elkésve szállított köbméter váltótalpfáért 4 azaz négy krajczárt naponként bírságképen levonni.

A szállító a m. kir. államvasutak fővonalainak valamely állomására bérmentve eszközözlendő s a beszállítási helyek az ajánlatban pontosan kiteendők.

Ugyszintén az erdők, melyekben a talpfák vágatni fognak az ajánlatban minden kétséget kizáróan megnevezendők.

A szállító köteles lesz a munkaképtelenné vált vagy elhalt és nyugdíjgyenyre nem jogosított alkalmazottak, illetve családtagjainak segélyezésére létesített alaphozza szállítási után érdembe hozandó összegek egy tízed százalékaival adományképen hozzájárulni; mely járuléka a kiíratás alkalmával levonásba fog hozatni.

Az 1891 évre kiírt mennyiségre külön ajánlat f. évi december hó 23-ig a többi évekre kiírt mennyiségre ellenben az ajánlat 1891 január hó 14-én déli 12 óráig az anyagbeszerzési szakosztálynál benyújtandók vagy oda posta útján beküldendők.

Az ajánlatok 50 kr. magyar bélyeggel ellátandók. Lepecsételve és küldimnek: „Ajánlat talpfákra 117301 | 90. számhoz” irodó.

Bánompénz gyanánt az ajánlott mennyiség értékének megfelelő 5 százaléka készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban mindkét ajánlati tárgyalásra az azokat megelőző nap déli 12 óráig a m. kir. államvasutak igazgatóságának budapesti főpénztárána letendő. Az ajánlatban a megtörtént letétel megemlítendő az arról nyert letéti jegy azonban az ajánlatához nem osatolandó.

Ez árak a talpfákra nézve daratönkint a váltótalpfákra nézve pedig köbméterenkint és pedig minden osztályu (rangú) talpfára nézve külön-külön számokkal és betűkkel kiírva teendők ki.

Ütközési talpfák helyett közbensiok nem fogadtatnak el.

A 24722 | 76 sz. általános szállítási feltételek 5 §-ától eltérőleg mindegyik ajánlattevő ajánlatával az a felett hozandó határozatig kötelezettségben (szóban) maradni kénytelen.

Megengedtetik, egy az egész kiírt mennyiségre, mint annak csak egy részére ajánlatot tenni.

Ezen feltételektől eltérő ajánlatok, továbbá olyanok, melyek nem a kitűzött határidőig érkeznek, vagy táviratlag tételnek, végre oly ajánlatok, melyekre nézve az előírt bánatpénz le nem tétetett, figyelembe vételre nem számíthatnak, végre a m. kir. államvasutak igazgatósága fentartja magának a jogot, hogy az ajánlók közt tekintet nélkül az ajánlat feltételeire szabadon válasszathasson továbbá, hogy az ajánlott mennyiségből tetszés szerinti rész-mennyiség szállítását is átengedhesse olyformán, hogy ajánlók az ily részbeni szállítást is elfogadni köteleztetnek, ha csak ajánlatukban világosan ennek ellenkezőjét ki nem kötötták és végre hogy a cél elérésére másféle intézkedéseket tehessen.

Budapest, 1890. december hóban.

Az igazgatóság.

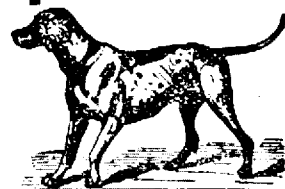
(Utánnyomat nem díjazatik.)

Nyomatott az „Aradi nyomdátársaság” nyomdájában.

MARX ÉS FEJÉR

fűszer-, csemege-, ásványvíz- és magkereskedése
ARADON, templom-utca 1. szám,

a „fehér kutyához.”

Ajánlja a téli idény beálltával valódi londoni, karavan, mandarin, suschong, monning, narancs, virág, Pecco, viktória és császár keverék

teáit,
valódi ananasz, jamaikai, kuba

és az igen kedvelt olcsó és jó

demarara rumot 1 literes üvegben 1 forintért.

Törley, Hubert, Francois, Prückler féle

magyar pezsgőbor fajokat

Röderer, Aubertin, Devalli és Cliguet

francia pezsgőbor fajokat,

kül- és belföldi Liköröket, Cognacot, csemege és asztali borkat, hólgy és ráczürmöst.

Minden nap friss szepesi, bécsujhelyi és debreczeni kolbászokat, paprikás és oldalas szalonnát, kassai és prágai sódort, nyersen és főve husneműeket Bielezből. különféle finom csemege sajtokat.

Tengeri halakból, ostsee haring, angolna, ajoka olajban, halikra kis és nagyszemű.

Konserveket, Liebig és Kemerich féle huskivonat, magyar és francia mustár, szárított, vágott és fűzér gomba, carliol és zöldsegek dobozokba, zsnaimi ugorkák.

Karácsonyfa díszek és czukorkák,

TEASÜTEMÉNYEK, Stockerai borsó, lencse, görözl maroni.

Posta. valamint vasuti rendelmények pontosan és azonnal eszközöltetnek.

Ugyanitt egy jó családból való fiu tanulónak kerestetik.

6431 sz.

824. 1. 2

Árverési hirdetmény.

Az alulírott erdőigazgatóság területén fekvő, a padurányi m. kir. erdőigondnoksághoz tartozó, dubesti erdőtést A) üzemosztály, II. vágás sorozatban, az 1889—1894. évig terjedő 5 évi időtartam alatt kihasználás alá kerülő 367.49 kataszteri holdnyi valódi és 335 holdnyi hozamba beszámítható területen lévő és mintegy 3183 köbméterre becsült tölgyépületfa, 33874 köbméter csergyertyán-kocsányos és magyartölgy hasábjfa, 8316 köbméter dorongfa és 6262 köbméter galy- és maradekfának tövön való eladása iránt harminczkilenc ezer ötszáz husz 39520 forint kizáltási ár mellett felsőbb jóváhagyás fentartásával ezen erdőigazgatóságnál 1891. évi január hó 12-én délelőtti 10 órakor nyilvános árverés fog tartatni.

Miről versenyzni szándékozik azon hozzáadással értesítetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, szabályszerien kiállított, 50 krajczáros bélyeggel ellátott és készpénzben, vagy elfogadható állampapirokban letendő háromezerkilencszázötvenkét (8952) forint bantatpénzzel felszerelt írásbeli zárt ajánlatok szintén elfogadtatnak.

Az árverés s egyszersmind szerződési feltételek, az alóírt erdőigazgatóságnál, a szokásos hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Lugoson, 1890. évi december hó 12-én.

M. kir. erdőigazgatóság.

2807 | 1890. sz.

816—3—3

Hirdetmény.

Azok akik a magas kormánytól az 1891. évrei tenyésztésre ingyen selyempetét kívánnak, felhivatnak, miszerint a polgármesteri hivatalnál jelentkezve neveiket s a kívánt pete mennyiségét az ott kitett ivre feljegyezzék.

Kik később jelentkeznek kevesebb petére tartatnak igényt.

A jelentkezők kötelezik magukat a peték átvételére.

Az ingyen petákat átvézők kötelezik magukat,

1) mástól petét el nem fogadni,

2) minden termett gubót beszállítani a hozzá legközelebb eső kir. beváltó intézethez, mely a pete kiosztás alkalmával eszközöltetik. A gubók tekintet nélkül arra, hogy I. vagy II. osztályuak, tehát tekintet nélkül arra, hogy puha vagy dupla gubók-e, kilonként 1 frtért váltatnak be, csak a külsőleg is fekete gubók mint teljesen hasznavehetetlenek fognak 10 krajczárjával beváltatni.

3, Azok akik a termett gubókat bárki másnak eladnák, egy később meghatározandó összeg erejéig meg fognak büntettetni.

Arad, 1890. december 13.

Salacz Gyula,
kir. tanácsos, polgármester.

Arad sz. kir. város polgármestere.

2809 | 1890.

817—2—3

Pályázati hirdetmény.

Arad sz. kir. város törvényhatóságánál egy 1000 frt tisztí fizetéssel kapcsolatos aljegyzői és egy 800 frt fizetéssel javadalmozott fogalmazói állás üresedésbe jöven, azokat akik ezen állások egyikét vagy másikat elnyerni óhajtják s az 1883. évi I. t.-cz. 3 §-ban előírt minősítéssel bírnak, ezenel felhívom, hogy pályázati kérvényüket hozzá-m 1891. évi január hó 13-ig bezárólag bemutassák.

Arad, 1890. december 13.

Salacz Gyula,
kir. tanácsos, polgármester.

13830 k. h.

815 | 3—3

Hirdetmény.

Tapasztaltam, hogy az aradi piaczon szokássá vált méz helyett külföldről behozott burgonya szőrp (syrup) árulása. Jóllehet, hogy az ily syrup árusítókát a mézvásárlók érdekében köteleztem áruik minőségének az edényekben nagy betűkkel leendő jelzésére, szükségesnek találok még ez uton is figyelmeztetni a vásárló közönséget, miszerint a valódi tiszta méz az által könnyen megkülönböztethető a syrnptól, hogy azok alága ezen hidegebb évszakban sűrű, ikrás, ragacsos s oly keménye is válik, hogy kanállal vágható. mig ellenben a syrup mindig átlátszó s hig marad s izlése után a szájban savanyu izet hagy hátra, továbbá a tiszta méz ugy is felismerhető, hogy az borszeszenb tökéletesen feloldódik s ha netán syrup vagy más idegen anyagok az edény fenekére lecsapodnak s a méz tisztátalan voltát elárulják.

Arad sz. kir. város kapitányi hivatala 1890. évi december 11.

Sarlot Domokos,
főkapitány.

14650/1890. sz.

625—23—*

Hirdetmény.

A nagyméltóságú magy. kir. belügyminiszteriumnak az 1891. évi január hó 1-én ország-szerzte megejtendő népszámlálással kapcsolatos 54532/890. sz. leirata nyomán elrendeltetik, hogy a minden egyes önállóan számozott háznál levő és emberi lakásul használt, külön fedél alatt levő melléképületek a rendőrség és adóügyi osztály negyedmesterei által összeíratassanak és feltűnő helyen fekete festékekkel, alszámkokkal láttassanak el

Erről Arad sz. k. város közönsége azon felhívással értesítetik, miszerint házösszeírás alszámkoknak a ház falára festését ne csak türje, de azt a népszámlálás teljes befejezéséig az eső által való lemosás vagy bárki által szándékolt megsemmisíttetéstől is a népszámlálás sikere érdekében óvja.

Arad, 1890. augusztus 30-án.

A városi tanács.